

บทคัดย่อ

ชื่อวิจัย โครงการวิจัยพัฒนารูปแบบการบำบัดรักษาผู้ป่วยเสพติดเรื้อรัง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) แบบสองกลุ่ม วัดผลก่อนการทดลอง หลังการทดลองและระยะติดตามการรักษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลการดูแลผู้ป่วยเสพติดเรื้อรัง กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยเสพติดเฉพาะที่ผ่านเกณฑ์คัดเลือกเป็นผู้ป่วยเสพติดเรื้อรัง เข้ารับการบำบัดในสถาบันธัญญารักษ์ จำนวน ๕๖ คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง ๒๙ คน และกลุ่มควบคุม ๒๗ คน กลุ่มทดลอง ได้รับโปรแกรมการดูแลผู้ป่วยเสพติดเรื้อรัง เป็นเวลา ๔ เดือน ประเมินผลก่อน และหลังการทดลอง ด้วยแบบประเมินพฤติกรรมของผู้ป่วยและติดตามผลการกลับไปเสพซ้ำด้วยการตรวจสอบสารเมทแอมเฟตามีนในปัสสาวะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบพฤติกรรมหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมด้วยสถิติ Independent T-test

ผลการศึกษา พบว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมขณะบำบัด, ทักษะทางสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ , การวางแผนการทำงานของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในระยะติดตามผล หลังจากจำหน่ายออกจากสถานบำบัดเป็นเวลา ๓ เดือนขึ้นไป พบว่า กลุ่มทดลองมีอัตราการกลับไปเสพซ้ำน้อยกว่ากลุ่มควบคุม และมีงานทำมากกว่ากลุ่มควบคุม